

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Gpkf.III.30.259/2022/3. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Nagy Magdolna Ügyvédi Iroda

(Cím8,

ügyintéző: dr. Nagy Magdolna pártfogó ügyvéd)

Az alperesek: Alperes1

(Cím1) I. rendű

Alperes2

(Cím3) II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Bakos Ödön ügyvéd

(Cím1) I. rendűért

Simon és Mester Ügyvédi Iroda

(Cím4,

ügyintéző: dr. Mester Katalin ügyvéd) II. rendűért

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 16.Gpkf.43.156/2022/2.

Rendelkező rész

A Kúria az ítéltábla végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint másodfokú perköltséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A döntés előzményei

[1] A felperes szerződések és felmondás érvénytelenségének megállapítása iránt terjesztett elő keresetet. Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) 4.P.22.998/2020/26. számú végzésével az eljárást hivatalból megszüntette, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 360. § (1) bekezdésére, 176. § (1) bekezdés d) pontjára és 240. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontja szerinti határozott kereseti kérelem hiányára hivatkozással. Megállapította továbbá, hogy az eljárás megszüntetésének van helye a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja és a 176. § (2) bekezdés b) pontja szerint is.

[2] A felperes jogi képviselője 2021. október 14-én vette át a végzést.

[3] A végzéssel szemben a felperes 2021. november 1-én fellebbezést és a fellebbezési határidő „esetleges be nem tartása miatt” igazolási kérelmet terjesztett elő. Előadta, hogy külföldi tartózkodása után kisebb panaszai jelentkeztek, és a covid megfertőződés veszélyére tekintettel, orvosai tanácsára önkéntes karanténba vonult. Egyszemélyes ügyvédi irodájában nyugdíjasként dolgozik, otthonában a bírósági beadványok előterjesztéséhez szükséges technikai felszereléssel nem rendelkezik.

[4] A törvényszék 4.P.22.998/2020/31. számú végzésével a felperes igazolási kérelmét visszautasította, majd a 32. sorszámú végzésével a fellebbezés visszautasításáról határozott.

[5] A végzések ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő.

Az elsőfokú határozat

[6] A Fővárosi Ítéltábla (a továbbiakban: ítéltábla) végzésével a törvényszék 4.P.22.998/2020/31. és a 4.P.22.998/2020/32. számú végzéseit hatályon kívül helyezte és e körben az eljárásokat megszüntette. A törvényszék 26. sorszámú végzése ellen előterjesztett fellebbezés határidejének elmulasztása miatti igazolási kérelmét elutasította, egyidejűleg a fellebbezést visszautasította.

[7] Rámutatott arra, hogy a Pp. 153. § (1) bekezdésében foglaltak értelmében a fellebbezés határidejének elmulasztása miatti késedelem kimentésére szolgáló igazolási kérelem elbírálására a másodfokú bíróság rendelkezik hatáskörrel; így döntésének függvényében a késedelem jogkövetkezményeinek levonása, az igazolási kérelem megalapozatlansága esetén a fellebbezés elkesettség miatti visszautasítása szintén az ítéltábla hatáskörébe tartozik. Ennek következtében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság hatáskör hiányában bírálta el a fellebbezési határidő elmulasztása miatti igazolási kérelmet és utasította vissza a fellebbezést, ezért a Pp. 379. §-a alapján hatályon kívül helyezte a törvényszék végzéseit.

[8] Az ítéltábla a felperes igazolási kérelmét megalapozatlannak találta.

[9] Rámutatott arra: az igazolási kérelemről való döntés során a kérelem méltányos elbírálásának követelménye nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények fennállásának igazolását és objektív értékelését. Kiemelte: a mulasztás kimentésének előfeltétele, hogy a fél valószínűsítse, hogy a határidő elmulasztása önhibáján kívül történt, a mulasztásban vétkes. Utalt arra, hogy a bírói gyakorlat e körben jelentőséget tulajdonít annak, hogy a határidő betartása terén nem azonos az elvárhatóság mértéke a személyesen eljáró,

illetve a jogi képviselővel rendelkező féllel szemben, mert utóbbit illetően szigorúbb elvárhatósági szabályok érvényesülnek. Az ügyvéd feladata, hogy ügyfelét jogai érvényesítéséhez és kötelezettségei teljesítéséhez hozzásegítse. Ennek alapján a jogi képviselőtől mindenkor elvárható, hogy akadályoztatása esetén is megfelelően gondoskodjon ügyeinek viteléről, szükség esetén helyettes közreműködésével is.

[10] Hivatkozott az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 17. § (1) bekezdésére, amely szerint az egyszemélyes ügyvéd az ügyvédi tevékenység akadályoztatása esetére helyettes ügyvédet bíz meg; ennek elmaradása olyan ügyviteli hiányosság, amely a késedelem vétlenségét kizárja.

[11] Indokolásában kifejtette, hogy a jogi képviselő előadásából és az általa csatolt nyilatkozatból nem vonható le olyan következtetés, hogy az ügyfele jogainak megóvása érdekében egészségügyi állapota miatti helyettesről gondoskodásban önhibáján kívül akadályoztatva lett volna. A jogi képviselő valójában nem is munkaképtelen egészségi állapotára, hanem a megfertőződés gyanújára és az emiatti karantén kötelezettségre hivatkozott, amelyet azonban a saját előadása és a fél nyilatkozata nem támaszt kellőképpen alá. Ugyanakkor az Ütv. 17. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségére tekintettel a karanténba helyezés indokoltságának igazolása esetén sem tudná kimenteni a fellebbezés késedelmes benyújtása miatti önhibát.

[12] Indokolásában rámutatott továbbá arra, hogy az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett jogi képviselőtől elvárható, hogy betegsége, vagy a kényszerű karantén kötelezettsége esetére a fél érdekképviselőt telekommunikációs, illetve informatikai eszköz útján otthonából oldja meg.

[13] A kifejtettekre tekintettel a felperes jogi képviselőjének mulasztása nem mentesíti a felperest a mulasztás jogkövetkezményei alól, ezért az igazolási kérelmet a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 151. § (2) bekezdése és a Pp. 153. § (1) bekezdése alapján elutasította.

[14] Az ítéletábra rámutatott arra, hogy a felperes részére nyitva álló fellebbezési határidő 2021. október 29-én lejárt. Miután a felperes a határidő elmulasztását sikerrel nem mentette ki, a 2021. november 1-én előterjesztett fellebbezése elkésztettnek minősül, ezért azt a Pp. 367. § (1) bekezdése alapján visszautasította.

A fellebbezés és észrevétel

[15] A felperes az ítéletábra végzése ellen fellebbezést terjesztett elő, amelyben annak megváltoztatását, az igazolási kérelemnek való helyt adását, és a fellebbezése elbírálását kérte. Álláspontja szerint az ítéletábra az igazolási kérelme elbírálása során a tisztességes eljárás megsértését valósította meg; a jelenleg hatályos joggyakorlat ugyanis nem veszi kellő súllyal figyelembe a járvány hatását.

[16] Előadta, hogy az iratokat az ügyfél nem tudta a jogi képviselő rendelkezésére bocsátani, mert az esetleges fertőzés az ügyfelére veszélyes; a jogi képviselő éppen az ügyfele érdekében járt el helyesen. A jogi képviselő nem állította, hogy ő volt beteg, ezért az ítéletábra végzésében hivatkozott döntések nem relevánsak.

[17] Álláspontja szerint a helyettes ügyvédre vonatkozó kötelező előírás életszerűtlen és nem működik, tekintettel arra, hogy az ügyfelek attól az ügyvédtől várják el a személyes eljárást akit meghatalmaznak.

[18] Utalt továbbá arra, hogy a 4/2020. (IX. 15.) OBH ajánlás alkalmazása feljogosította volna a képviseletet a lappangási időben a tárgyalás elhalasztása iránti kérelem előterjesztésére.

Ezt követően a törvényszék fellebbezéssel támadott végzését kifogásolta, annak jogszabálysértő voltát kívánta alátámasztani.

[19] A II. rendű alperes a fellebbezésében tett észrevételében az ítéletábla végzésének helybenhagyását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A fellebbezés nem megalapozott.

[21] A Pp. 150. § (1) bekezdése szerint, ha a fél, vagy képviselője valamely határonapon önhibáján kívül nem jelent meg, vagy valamely határidőt önhibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – igazolással orvosolhatóak. A Pp. 151. § (2) bekezdése szerint az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás vétlenségét valószínűvé teszik.

[22] Mindezek alapján, ha bíróság módot ad a félnek arra, hogy mulasztását kimentse, ez csak a törvényben meghatározott keretek között lehetséges. A kérelem előfeltételeinek vizsgálata körében a bíróságnak mérlegelnie kell a mulasztáshoz fűződő joghátrányt, a mulasztás mértékét, valamint a mulasztó személyében rejlő körülményeket is. A Pp. hivatkozott rendelkezései értelmében az igazolásra – az ítéletábla végzésében foglaltaknak megfelelően – csak a fél vétkes, hibáján kívül történt mulasztása adhat alapot. A fellebbezési határidőt a Pp. 365. § (6) bekezdése 15 napban határozta meg, ezért ennek az időtartamnak kellett elegendőnek lenni a jogi képviselő részére a fellebbezés elkészítésére és a megfelelő módon történő benyújtására.

[23] A felperes fellebbezésében az igazolási kérelme elbírálása során a Pp. preambulumban foglalt tisztességes eljárást kifogásolta, és a méltányosság nem megfelelő alkalmazását sérelmezte. A méltányos elbírálás elve a polgári peres eljárásban az igazolás jogintézményéhez kapcsolódó, a bíróságnak címzett, a kérelem előfeltételei fennállása elbírálásának a módjára vonatkozó rendelkezés, az egyediesítés eszköze. Az ítéletábla a Pp. 151. § (2) bekezdése alapján helytállóan mutatott rá, hogy az igazolási kérelem megalapozásához a mulasztás vétlenségének valószínűsítésére van szükség; az igazolási kérelem méltányos elbírálásának követelménye nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények igazolását és objektív értékelését.

[24] A Kúria a mulasztás kimentésére nem találta méltányolható indoknak a jogi képviselő önkéntes karanténba vonulását. Az ítélezési gyakorlat következetes abban, hogy a rendszeres jogi képviseletet ellátó ügyvédől elvárható, hogy betegség, vagy más egészségi ok idejére helyettesítéséről haladéktalanul gondoskodjon, és a rábízott ügyekben esedékes határidőket ne mulassza el. A jogi képviselőkkel szemben támasztott fokozott, a mulasztás vétlenségének szigorúbb megítélését eredményező elvárásoknak ebben az esetben is érvényesülniük kellett. A fellebbezés előterjesztésére nyitva álló 15 napos határidő utolsó három napján történt

önkéntes karantén még méltányosság alkalmazása mellett sem elfogadható a mulasztás kimentésére.

[25] A Kúria rámutat továbbá arra, hogy a perben érvényesülő elektronikus kapcsolattartás szabályaira és az általánossá váló telekommunikációs eszközök alkalmazására tekintettel a betegség, valamint a koronavírus járvány nem jelent szükségképpen akadályoztatást az ügyféllel, vagy a helyettes ügyvéddel való kapcsolattartásban. A jogi képviselőnek az önkéntes karantén vállalása esetén – tekintettel a fellebbezési határidő lejárának közeledtére – haladéktalanul gondoskodnia kellett volna a helyettesítéséről, illetve annak sem lett volna akadálya, hogy a helyettes egy nem minden jogi érvet tartalmazó fellebbezés előterjesztése esetén annak kiegészítésére további határidőt kérjen. A határidőhöz kötött eljárási cselekmények tekintetében a helyettes ügyvéd eljárása az ügyfél érdekét szolgálta volna, ezért nem megalapozott a felperes arra történő hivatkozása, hogy az ügyfél a személyes eljárást várja el a jogi képviselőtől.

[26] A perbeli esetben felperes képviselője az utazását követően jelentkező – intézkedéseket lehetetlenné tevő – egészségi állapotát semmivel sem igazolta, ezért sem elfogadható a mulasztás kimentésére.

[27] Az ítéletábra tehát helyesen állapította meg, hogy a mulasztásra nem a felperes jogi képviselőjének önhibáján kívül került sor, ezért az igazolási kérelem megalapozatlan volt. A Kúria ennek megfelelően a végzést a Pp. 389. §-a alapján alkalmazott 383. § (2) bekezdése alapján – utalva annak helyes indoklására is – helybenhagyta.

[28] A felperest a Pp. 364. §-a folytán alkalmazott Pp. 83. § (1) bekezdése szerint, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdésére és 4/A. § (1) bekezdésére tekintettel kötelezte a II. rendű alperes részéről a fellebbezésre tett észrevétellel összefüggésben felmerült – a kifejtett jogi képviselési tevékenység arányában megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló – másodfokú perköltség megfizetésére.

[29] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes.

[30] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
Budapest, 2022. június 29.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző

HM